

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Dobozy Réka ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kinyó Krisztina jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Csongrád Megyei Bíróságon 5.K.22.195/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. szeptember 10-én kelt 5.K.22.195/2006/8. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 5.K.22.195/2006/8. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 52.600 (ötvenkettőezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2005. I.-III. negyedévre általános forgalmi adóbevallás utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalás előtti ellenőrzést folytatott le.

Az ellenőrzés eredményeként meghozott elsőfokú határozat a felperes terhére 876.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, kötelezte továbbá 264.000 Ft adóbírság megfizetésére.

A határozat az ellenőrzés adatai alapján megállapította, hogy a felperes 2005. június 30. és szeptember 15-ei teljesítési időponttal kibocsátott számlák alapján Sz., ... épülő piaccsarnokban ... jelű üzlethelyiség bérleti jogáért bérleti szerződés alapján kifizetett 2.000.000 Ft előleget. Ezen összeg 500.000 Ft általános forgalmi adótartalmát, mint tárgyi eszköz beszerzésére jutott előzetesen felszámított levonható adót szerepeltette adóbevallásában. Az adóhatóság megállapította, hogy a felperes által beszerzett bérleti jog nem minősül tárgyi eszköz beszerzésnek, ezért az 500.000 Ft általános forgalmi adó levonható adóként történő bevallása jogszabálysértő.

A fellebbezés folytán eljáró alperes, másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében e határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Sérelmezte, hogy az adóhatóság az általa becsatolt szerződések tartamát nem vette figyelembe. Ezeket a szerződéseket ugyanis a Sz. Megyei Jogú Város közgyűlésének határozata alapította meg.

Álláspontja szerint az adóhatóság nem tisztázta a tényállást, ugyanakkor sérelmezte, hogy súlyos joghátrány éri azzal, hogy a beruházási érték általános forgalmi adóját nem igényelheti vissza.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A Csongrád Megyei Bíróság 5.K.22.195/2006/8. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az adóhatóság feltárta a tényállást és nem vitatta azt a tényt, miszerint a felperes a bérleti jog előlegeként 2.000.000 Ft + általános forgalmi adóelőleg befizetésre került.

A felperes ezt az általános forgalmi adótartalmat kívánta visszaigényelni. Az adóhatóság nem vitatta, hogy a jogügylet megvalósult. Ezen túl azonban megállapította, hogy egyéb tényállás tisztázási kötelezettsége, mégpedig az, hogy a perbeli szerződések hogyan állnak összhangban a közgyűlési határozattal, nem tartozott az adóigazgatási eljárásra.

Kizárólag abban a jogkérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes általános forgalmi adó visszaigénylése jogosulatlan volt-e vagy sem. E témában az elsőfokú bíróság osztotta az alperes álláspontját. Hivatkozott az általános forgalmi adóról szóló módosított 1992. évi LXXIV. törvény (Áfa tv.) 48. § /4/ bekezdésére, valamint 13. § /1/ bekezdés 3) pontjára, és ennek alapján megállapította, hogy a bérleti jog megszerzése nem minősül tárgyi eszköznek. Ezért az erre alapított általános forgalmi adó visszaigénylési joggal élni nem lehet.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát.

A felperes továbbra is hangsúlyozta, hogy az adótörvények egységes értelmezésével megállapítható az a tény, miszerint az ingatlan tartós bérleti joga tárgyi eszköznek minősül. Erre vonatkozóan a felperes hivatkozott a számvitelről szóló 2000. évi C törvény 26. § /1/ bekezdésére és /3/ bekezdésére.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás tárgya annak a jogkérdésnek az eldöntése volt, hogy a felperes és az Sz. Kft. közötti bérleti előszerződések alapján megvásárolt bérleti jog adásvételének ellenértékében feltüntetett általános forgalmi adó összege levonható, illetve visszaigényelhető adóként számításba jöhetett-e.

E jogkérdés eldöntésénél a felperes által alkalmazni kért egységes jogrendszeri szempontokat is figyelembe véve a Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy elsődlegesen az általános forgalmi adótörvény rendelkezéseit kell alkalmazni. Maga a felperes sem vitatta, hogy az Áfa tv. 13. § /1/ bekezdés 3) pontja szerint a törvény alkalmazásában tárgyi eszköznek olyan anyagi eszközöket kell tekinteni, (mint pl. földterület, telek, erdő, ültetvény, építmény, műszaki berendezés, gép, stb.), amely tartósan legalább egy éven túl szolgálja az adóalany tevékenységét. A fogalom meghatározás szerint az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoneértéki jog nem minősül tárgyi eszköznek.

A felperes által hivatkozott Sztv. - előre bocsátva, hogy annak hatálya a felperesre, mint egyéni vállalkozóra nem terjed ki, még a könyvvézetés tekintetében sem - 26. § /2/ és /3/ bekezdése szerint az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoneértékű jogokat a mérlegben az ingatlanok, azaz a tárgyi eszközök - kell kimutatni. Ez a szabályozás látszólag valóban szélesebb körűnek mutatkozik az Áfa tv-ben megjelölt tárgyi eszköz kategóriánál.

Az Áfa tv. 8. § /2/ bekezdés a) pontja értelmében szolgáltatás-nyújtásnak minősül a vagyoneértékű jogok átengedése, ennek következtében az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoneértékű jog díjában szereplő adó összege az Áfa tv. 48. § /4/ bekezdés ba) pontjánál, mint tárgyi eszköz beszerzésre jutó levonható adó nem vehető figyelembe. Az Áfa tv. 48. § /4/ bekezdés ba) pontja szerint ugyanis (mely pontra a felperes az általános forgalmi adó visszaigénylési jogát alapította) akkor teljesíthető az adó-visszaigénylési kérelem, ha a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany által beszerzett tárgyi eszközre, vagy tárgyi eszközként elszámolható beszerzésre jutó levonható korábban vissza nem igényelt előzetesen felszámított adó göngyölített összege legalább 200.000 Ft-tal meghaladja az ugyanezen időszakban fizetendő adó göngyölített összegét, feltéve hogy az adóbevallás benyújtása esedékességének időpontjáig az adóalany a tárgyi eszköz, vagy a tárgyi eszközként elszámolható beszerzések adóval növelt ellenértékét megfizette, és a tárgyi eszközt az egyedi tárgyi eszköz nyilvántartásába szerepelteti.

E rendelkezésekben és a felperes által is hivatkozott felhozott személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja.tv.) 11. számú mellékletének II. 1/a pontja alapján tárgyi eszköz csak

anyagi eszköz, illetve tenyészállat lehet, a b) pont a nem anyagi jószágok közé sorolja többek között a vagyonértékű jogot, ezen belül az Szja.tv. 3. § 31.) pontja alapján az ingatlan bérleti jogát.

Ez tehát azt jelenti, hogy a felperesre vonatkozó Szja.tv. szerint sem számolható el tárgyi eszközként ez a jogosultság.

Mindezeket figyelembe véve a Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza egyetértve az elsőfokú bírósággal, hogy az általános forgalmi adó törvény speciális visszaigénylési szabályt rögzített a tárgyi eszköz beszerzésével kapcsolatban, és adott esetben elsődlegesen ez a szabály az irányadó.

Mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet a jogszabálynak megfelel, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján kötelezte a pervesztes felperest felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2009. március 19.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**